

La malícia és aliena

El Girona millora la imatge però deixa clar que té molt menys verí que l'Almeria i queda clavat en zona de descens

L'equip de Rubi, liderat per un Sadiq espectacular, frustra l'equip gironí, que no en fa prou amb caràcter i torna a ser fràgil

Aleix Garcia pressiona Portillo durant el partit d'ahir QUIM PUIG.

Qui sap si contra un altre equip n'hauria fet prou el Girona amb la millora oferta, però l'Almeria és ara mateix massa rival. Més agressivitat, més caràcter i més insistència no van ser suficients ni per puntuar. El Girona continua trobant a faltar poder d'execució al davant i, com que no és un equip ni de bon tros sòlid i ferm al darrere, pateix moltíssim. L'Almeria no va necessitar fer res de l'altre món per sortir de Montilivi més líder i deixar encallat en zona de descens els gironins, molt més limitats en tot. Els locals tenen apagats els pocs davanters que hi ha i, a l'altre costat, Umar Sadiq és un espectacle, per més que a vegades falli ocasions clamoroses. El nigerià marca, assisteix i sobretot intimida permanentment. És la diferència, o almenys una, entre uns i altres. Més que aspirar a atrapar els de dalt, el Girona farà bé d'intentar anar fent camí, amb modèstia i paciència.

Michel demanava més poder ofensiu i, a més de recuperar Cristhian Stuani en punta, va situar Darío Sarmiento a l'esquerra i Álex Baena, que solia jugar a cama canviada, a la dreta. Les tres centrades en els primers minuts van mostrar un camí que havia explorat poc l'equip de Michel. Baena, a la dreta, va buscar connectar amb Stuani i va provar també curses amb espai per la banda que no havia ensenyat jugant a l'altre costat. L'arrencada va ser bona. L'equip pressionava amunt per dificultar la sortida de l'Almeria, amb protagonisme per a Ramon Terrats, que es despenjava del mig del camp i s'acostava a l'àrea rival. Aleix Garcia, en canvi, estava més quiet al mig.

El problema era que, tot i mostrar una bona cara, al Girona li costava crear perill real. Res a veure amb l'Almeria, que amb poca cosa era capaç d'intimidar. Hi va haver un primer ensurt gros, en una paret entre Sadiq i Robertone que va acabar amb autogol de Stuani anul·lat per fora de joc. L'única vegada que Fernando va haver d'intervenir en la primera meitat va ser per treure una centrada-xut de Darío Sarmiento, que havia deixat retratat Pozo amb un túnel. L'argentí, però, no va saber què fer en dues accions en què tenia posició de xut i no es va decidir. Faltava malícia.

La incertesa es va reproduir en una jugada puntual, d'una àrea a l'altra. El Girona va demanar penal per unes mans de Samú que ni Pulido Santana ni Pérez Pallas van voler castigar. En la continuació, Jairo va fer una pífia, però no tan sonada com la de Ramazani, que va arrencar tot sol però se la va voler jugar amb una vaselina quan ho tenia tot per arribar fins a la cuina (35'). Amb cinc córners, els gironins van provar de trobar el camí. Però qui més a prop va tenir el gol, just abans del descans, va ser el conjunt andalús. Sadiq va fer una passada extraordinària a Portillo, que va topar amb una intervenció decisiva de Juan Carlos.

L'Almeria va apujar la pressió i, com si no fos previsible, va agrair les pèrdues dels gironins. Sadiq va perdonar en la primera d'Aleix, però no pas en la segona, de Bernardo (52'). Els regals es paguen, sobretot contra rivals tan potents. El 0-1 obria un escenari molt delicat, tant com li costa al Girona crear perill. Michel va fer entrar de seguida Samu Saiz, per Darío. Els andalusos van amenaçar amb el 0-2. Però es va fer la llum a l'altre costat. I va ser Bernardo, qui va compensar l'error –l'àrbitre li acabava de perdonar la segona groga– en recollir una pilota molt ben despenjada per Arnau després d'una falta executada per Aleix.

Tot s'espatllaEl Girona semblava un altre. L'afició, també. Però l'Almeria els va glaçar. Sadiq, amb un arsenal de recursos, es va inventar una gran passada cap a Robertone, que va entrar dins l'àrea per l'esquena de Juanpe i va batre Juan Carlos (68'). Quedaven 20 minuts llargs, però el Girona no se'n va sortir. Més enllà d'una clara ocasió de Bustos, només un parell de cops de cap. Se'l va veure tranquil, a l'Almeria, perquè feia la sensació –un altre cop– que ni jugant tres hores el Girona trobaria el camí del gol. Ja prou havia fet marcant l'1-1, que no va saber conservar.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 05-10-2021, Pàgina 2

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/espanyol/article/2038474-la-malicia-es-aliena.html>